

SVENSKA
SÄNDEBUDDET

Nr 2/3 2011 • Årgång 143

OBEDDOM

ORGAN FÖR
METODISTKYRKAN I SVERIGE

VÅREN 2011

LEDARE

UR INNEHÅLLET

Strövtåg i Wesleys fotspår ... 5

Ett hus i förvandling ... 8

Process-rapport ... 12

MKK-bilaga ... 13

Moçambique ... 19

Thomas Kazen har ordet ... 24

och en hel del annat läsvärt !

Metodistkyrkan i Sverige
Danska vägen 20, 412 66 Göteborg
Telefon: 031 - 733 78 40
E-post: expedition@metodistkyrkan.se
Hemsida: www.metodistkyrkan.se

SVENSKA SÄNDEBUDET
Redaktör & ansv utg: Tomas Boström
Grafisk form: Konkarongen AB
E-post: sandebudet@metodistkyrkan.se

ANNONS OCH PRENUMERATION (Adress: se ovan)

ANNONSPRIS
Annonssida: 5:-/mm
Textsida: 6:-/mm

PRENUMERATION
Helår: 300:-, Halvår: 170:-, Ungdomspris: 150:-
Lösnummer: 30:-

FÖRLAGET SANCTUS
Postgiro: 46 16 - 9
Bankgiro: 821 8521

ISSN 1403-2457
Tryckeri: Godrings Tryckeri AB, Visby 2011

SvS nr 3/4 2011 kommer ut den 20 juni.
Manusstopp: 7/6

Om ej annat anges står redaktören (eller okänd) för
text och foto.

www.metodistkyrkan.se

**EN BOLL
EN BILD
EN BERÖRING**

Vi sökte oss lite vårsol och ett lä i den vind som fortfarande var vinterisande. Vi hade suttit i den här parken förut. Det är nog världens mest kända och exponerade. Varje vecka så flyttar den säkert in i våra vardagsrum genom någon film på TV. Idag var det varken vinter eller vår. Vi befann oss någonstans mitt emellan. Någon hade hittat en solglimt att sitta i, men det var inte uppknäppt. Det var lite avvaktande.

Plötsligt rullande en röd fotboll fram framför våra fötter. Efter den kom ett gäng killar i mitten av sina obändigaste tonår. Den mest bollbegåvade släntrade ifatt bollen, stoppade den med foten, gjorde en manöver mellan ena fotens klack och andra fortens tå och plötsligt befann sig bollen i luften. Fjäderlätt. Från häl, över huvudet, ner på knät, upp på en axel, ner i en låsande vinkel vid ankeln. Stilla. Igång igen. Upp på knät, till tån, till knät, tillbaka tån, till huvudet, ner på nacken. Stilla.

De andra killarna bildade en naturlig cirkel som bollkonstnären var en självklar del av. Händerna djupt i jack- eller byxfickorna. Lite lagom avmätt och lojt som tonårsgrabbar ska va. Trötta, ändå med.

Bollen tar fart igen och går på ett magiskt sätt från den ena till den andra. Som väl inövat och på ett snöre. Samstämt och enkelt. Tår, knän, klackar, pannor samarbetar i en spontan dans som verkar väl koreograferad. Så går bollen i en bana högt över cirkeln och ner till en kille som inte har den riktiga bollkänslan i sig. Han gör en ansats, men misslyckas. Bollen stutsar två gånger på marken innan den hämtas upp av de andra och snart är leken igång igen. Den ”mindre lyckade” ler lite generat och man anar hur han önskar att denna fadäs inte ska upprepas. Men det gör den. Efter en lång stund av ekvilibristiskt bollande brister det på samma sätt och vid samma grabb igen. Mitt hjärta brister också.

Jämte mig på bänken sitter min yngsta, fast numer väldigt vuxna, dotter. Jag hör en förstiktig viskning från henne.

– Krake.

Jag känner igen mig så väl. Han skulle kunna varit jag i den åldern.

Eller jag han i hans situation. Jag har också blivit fast i sådana där bollsituationer och hoppats på att mina brister inte skulle behöva avslöjas. Vilket de självklart gjorde. Igen och igen. Alltid lite för sen, lite för stel, lite för osäker och vankelmodig.

– Han är jag, säger plötsligt min bänkgranne. Precis. Malin och Märta och Carro och Kerstin och Johanna dom fixade alltid allting så bra, medan jag...

– Du? säger jag frågande. Du som var så tuff...

Hon vänder sitt ansikte och ler och jag förstår att där fanns sidor när hon var i tonåren som inte jag var medveten om då.

Bollandet fortsätter. En ledande typ är givetvis strået bättre än alla andra. Det är han som göra fyra grejer med bollen i luften medan de andra gör två eller tre. Han får givetvis deras diskreta beundran och uppmuntran. Åtminstone så länge han levererar en boll som är tacksam att fortsätta konststycket med. Scenen och situationen känns allmänmänsklig och tydlig på något sätt. Just så här är kanske livet och det sociala utbytet.

Länge håller de på med bollen och gummisulorna frasar lätt mot marken. Vi tittar utan att titta, försöker att inte verka alltför intresserade. Med en blasé blick har vi ändå full koll på han som fallit utanför duktighetsramen vid varje tillfälle.

Plötsligt går bollen i en hög bana diagonalt över cirkeln, som en missil söker den sitt redan sårade mål. Vi håller andan. Bollen träffar exakt på pannbenet och rekylen blir en strålande passning till en av de andra bollkonstnärerna.

Spontant vill vi applådera, men hejdar oss. Men en lättandens suck har vi ändå gemensam.

Vi ser hur ansiktet på nickaren spricker upp i ett leende trots att han försöker dölja det. Det blev inte fel den här gången. Det blev åtminstone lite rätt. Tack vare en generös bollbana och uthållighet från vännerna.

För precis efter detta hamnade bollen i famnen på en av grabbarna. Utan ett ord drog de vidare mot varren. En bekräftande tumme restes diskret som bekräftelse och när de lämnade bollplatsen noterade jag hur

en kamrat rufsade vårt alter ego, vår senkomne segrare, i håret. Livet är underbart. Våren kom betydligt närmare.

Igenkännande log vi mot varandra, jag och min dotter.

Jag stod under ett av de väldiga målade kyrkfönstren i Släps kyrka när jag kom att tänka på händelsen i parken.

Joel Mila – nittonhundralets Albertus Pictor – har gjort glasmålningarna. Detta är troligen hans sista stora verk. De var färdiga i början av 1980-talet. Joel Mila, trogen metodist och egensinnig konstnär, har satt sin prägel på en oändlig mängd kyrkor. Inte bara på västkusten, fast kanske mest där. Hans konst finns – och kommer länge att finnas – bevarad runt om Skandinavien.

På glasmålningen i Släp omfamnas Kristus huvud av en gloria som onekligen för tanken till en livboj – en fralsarkrans. I klart rött och vitt.

Så är det ju, slås jag plötsligt av. Vi står där i vår cirkel, med en självklar ledare mitt ibland oss. De flesta är duktiga på det de håller på med, utrustade och begåvade, men en och annan hamnar lätt fel i sammanhanget. Det avslöjas, mer eller mindre bryskt, då och då allteftersom livet pågår. Men plötsligt rullar bollen utanförskapets väg och man är med i leken igen. Det är som om situationen självt har räddat oss. I själva verket kanske det är just så att Jesus har offrat sin gloria, och som en livboj, låtit oss klamra oss fast vid den. Räddade. Segrande.

Jesus har tid att vänta ut oss. Nädens kärlek har inte satt några gränser. Vi är med. Trots allt. En bekräftande tumme upp i luften signalerar bekräftelse. Detta är påskens, livets och nystartens evangelium.

Tack Joel Mila att du tänkte på detta när du målade ett fönster i Släp för trettio år sedan!

Tomas Boström

BISKOPENS TANKAR PÅ VÄGEN...

DEN STRATEGISKA LILLA KYRKAN

Om vi beskriver oss som en obetydlig liten kyrka, som kämpar för att överleva, som säkert inte kommer att finnas i framtiden. Ja, då är det den verkligheten vi skapar.

Inställningen skapar verkligheten. Självklart är verkligheten verklig-heten. Men det har en oerhörd betydelse vilket språk, vilka ord och bilder vi använder om verkligheten. Språket skapar det vi säger och därför blir diskussionen en självuppfyllande profetia.

I ditt huvud

Bilden av vad det innebär att vara en liten kyrka finns inne i våra huvuden. Om vi tillräckligt länge påstår att vi är obetydliga och att Metodistkyrkan inte kommer att finnas om 20 år är det just den verkligheten vi skapar. Bilden av att vara liten kan innebära att människor "förlåter" oss för att vi inte lyckas skapa ett attraktivt utbud, att vi inte tilltalar någon och inte "tar in" nya medlemmar därför att vi inte kan erbjuda tillräckligt attraktiva gudstjänster med hög kvalitet. Kort sagt kan vår självbild innebära att vi utgår från att vi hela tiden behöver något.

Ett gatukök

Vi hör historier om församlingar som på åtta år vuxit från fyra till sju tusen medlemmar. När vi möter prästen som reser över hela världen för att berätta den historien får det vår egen församling att framstå lika attraktiv som gatuköket nere på torget.

Vår värld handlar mer om att växa med fyra medlemmar eller att förlora fyra stycken. Det är, i vilket fall som helst, inte den prästen som blir inbjuden till att dela sina visioner och erfarenheter på seminarier runt om i landet. Men det är gatukökets verklighet de flesta församlingar och präster känner igen sig i.

En liten kyrka med stor betydelse

En strategisk liten kyrka är en kyrka som har accepterat att den är liten. Det betyder inte nödvändigtvis att man är tillfreds med det, men man har accepterat att detta är verkligheten. Som sådan har den insett unika fördelar som är förenade med storleken. Den utgår inte länge från sådant den inte klarar av, utan från det den verkligen förmår. Därför kan den lilla gemenskapen ha stor betydelse i Guds rike.

Vad är det den lilla strategiska kyrkan kan?

Den är autentisk. Vi förväxlar ofta orden attraktiv med relevant. Vi inbillar oss ofta att om vi bara har snygga lokaler, fantastisk ljudanläggning, storbildsskärm med nyaste projektorn och en espressomaskin så ska det nog komma folk. Vi vet att en 60-åring som försöker prata som en 19-åring i bästa fall låter inställsam, i värsta – pinsam. Relevant är inte samma sak som hip. Det kostar ingenting att vara ärlig och visa sant och uppriktigt intresse för sina medmänniskor. Det gör kyrkan relevant.

Göra lite gott

Den lilla kyrkan kan rikta sitt intresse och verksamhet mot en eller två direkta målgrupper och göra det bra. Det finns små församlingar som har ett anmärkningsvärt stort barnarbete eller ett omfattande musikutbud. Om församlingen inte gapar över för mycket utan koncentrerar sig på sina starkaste sidor kan det skapas ett växande arbete utifrån det och kyrkan gör verkligen gott.

Engagera

I ett litet sammanhang ges det möjlighet för flera att bli involverade och

om ledningen är bra ges det plats för ett bredare engagemang. Riktigt dåligt blir det när engagemanget upplevs som press och plikt. Riktigt bra blir det när smågrupper växer andligt och, genom bibelläsning, bön och gemenskap, skapar nya utgångspunkter för tjänst och engagemang.

En annan verklighet

Metodistkyrkan består av många olika kyrkor – i uttryck och storlek. I de nordiska och baltiska länderna är kyrkorna små som med Guds nåd och nya tankesätt kan bli strategiska små kyrkor. Några av dem kommer säkert att bli stora och större.

Metodistkyrkan i Norden och Baltikum är i allra högsta grad levande. Det tas nya steg och vi finner nya vägar. Kyrkan upplever en andlig förnyelse. Gud kallar nya präster och ledare. Kyrkan kommer helskinnad ut efter en tuff period. Nya församlingar växer fram. Jag vet det för jag har sett det.

Christian Alsted

SÄLLSKAP BILDAT

Vi Pastorsdagarna i februari på Västkostgården kom mycket av programmet och samtalet att handla om den ekumeniska process vi befinner oss i och vad den kommer att betyda för framtiden, för kyrkan, församlingen, den enskilde medlemmen och kyrkans ordinerade.

Metodistkyrkans pastorskår (och diakoner) befinner sig i ett väldigt speciellt läge just nu. En situation som skapar både förhoppningar och känsla av hemlöshet. Den svenska årskonferensen är pastorernas egentliga församling. Det är den de tillhör. På det sätt är Metodistkyrkans pastorer den enda gemenskap som verkligen "förlorar" sin församling. Alla andra församlingar har ju ändå möjligheten att leva kvar – mer eller mindre fristående.

Detta har, av förklarliga skäl, skapat frågetecken och i viss mån också frustration och sorg hos flera av pastorerna. Vart ska vi ta vägen? Detta kan kanske upplevas mer som en kollegial och känslomässig fråga än en ren praktisk. De flesta har redan en hemvist i någon lokal församling. I den blir de nu medlemmar, men den här speciella ordningen av en särskild klerikal gemenskap går vi troligen miste om.

Biskop Christian Alsted redogjorde för detta och mycket annat i samtalen på Västkostgården och plötligt kom han upp med ett förslag. Kanske för att betvinga känslan av att det är sentimentalitet som styr vår hemvist och att framtiden kräver något annat av oss.

– Varför inte skapa en bas för wesleyansk teologi? undrade biskopen.

Responsten lät inte vänta på sig.

– Jo, och biskopen skulle vara lämplig som sällskapets "minister" (för att nu följa den wesleyanska traditionen).

Sagt och gjort. Ett trettiotal av årskonferensens medlemmar (präster och diakoner) bildade "Sällskapet för wesleyansk teologi". Samtliga närvarande ställde sig bakom bildandet. En styrelse valdes (Elisabet Öman, Thord Ireblad och Tomas Boström tillsammans med biskopen) som fick i uppdrag att dra upp riktlinjer och formulera sällskapets uppgift och program.

Redan nu kan sägas att det gjordes väldigt klart att Sällskapet skall vara öppen för alla som är intresserade av wesleyanskt tänkande och utmaningen är att bredda kunskapsbasen. Inte bara metodister och inte bara svenskar.

Till Årskonferensen i Stockholm avser Sällskapet att presentera några tänkbare programförklaringar. Förslag finns på en särskild föreläsningsserie med internationella föreläsare, temadagar på exempelvis Bjärka Säby, Förhoppningsvis finns samarbete med THS och andra teologiska

fakulteter givetvis också. Dessutom har Sällskapet planer på att öppna en hemsida för artiklar, recensioner och litteraturförslag etc.

Christian Alsted ser många möjligheter.

– Jag tror att detta blir en bra resurs för den nya kyrkan. Wesleyansk teologi har mycket att bidra med i vår tid. Det gäller exempelvis den starka och tydliga synen på Guds nåd och kärlek och konsekvenserna av detta i vår tid och värld. Dessutom tror jag att synen på frälningen som en process ligger rätt i tiden. Vi erbjuder en motbild till det snabba och ego-betonade. Frälningen är en mognande personlig, men inte privat, relation till Gud. Detta får också sociala konsekvenser.

Biskopen påpekar också att sällskapet inte får bli en klubb för att konservera metodistpastorer.

– Vi har en viktigare uppgift än så.

För att få mer information och meddela sitt intresse att bli medlem i Sällskapet – kontakta någon av ovanstående i styrelsen).

Tomas Boström

SLIT, SLÄP OCH SLENTRIAN

De flesta av Sändebudets läsare har metodismen djupt i sina gener, ett wesleyanskt DNA som söker sig generationer tillbaka – ett lika heligt värv som arv. Det finns vissa tider då detta kanske gör sig mer påmint – tider som dessa till exempel.

Med all respekt för Puster-vikssalen i Göteborg, Emanuelskyrkan i Karlskrona och S:t Paul i Stockholm, men idag klappar mitt hjärta lite extra för Obed-Edom i Släp. Jo, så hette faktiskt det lilla kapellet. Obed-Edom. Man undrar vilken marknadskonsult och pr-guru som var engagerad i det namnvalet. Nedanför bergsknallen hukar det sig ännu. Slitet och beklätt med evighetens ytskikt – eternit. Lite i skymundan.

Mycket hände ungefär samtidigt i slutet av 1860-talet och det är inte helt lätt att hålla ordning på datumen i historieskrivningen. Mycket talar nog ändå för att kapellet i Släp är metodismens äldsta egna byggnad och hemmabygge.

I Stockholm hade metodistväckelsen hållit till i Benickebrinken i Gamla Stan. Det är ju ett namn som inte heller går av för hackor. Den adressens historia kan nästan tolkas synonym med metodismens i Sverige. När metodistväckelsen flyttat ut togs lokalen över av Frälsningsarmén fram till förra sekelskiftet. Sedan har adressen använts till härbärge för hemlösa ända fram till 1970-talet. Där har också varit soppkök och rehab-bostäder för missbrukare. Liksom Kvinnojour. Men nu är fastigheten renoverad för Stadsmuseets samlingar. Dessutom finns det exklusiva bostadsrätter samt ett galleri i huset nu för tiden. Benickebrinken har blivit fina gatan.

Samma klassresa kan man kanske inte säga att metodisternas första mötesplats i Ankarsrum – hönshuset ”Knäppan” har gjort.

Tillbaka till Släp och det grå lilla anspråkslösa kapellet. Hon – för kyrkor är väl feminina trots maskulina namn som Peter, Johannes, Markus etc – är sinnebilden för den metodistiska väckelsen. Hemvändande sjömän, som mött evangelium, omvändelse och upprättelse bar väckelsen tillbaka till sina fädernesgårdar och barndomsadresser.

Betelskeppet i New Yorks hamn spelade en alldeles unik roll för den skandinaviska folkväckelsen på 1800-talet. Detta sjömanshem (världens första?) drevs av svenska sjömän som nog såg på sig själva som missionärer. Ifrån mötet med dem återvände August Olsson 1853 till Släp med en brinnande tro i sjömanstrunken. Hans vittnesbörd och själanöd väckte stort intresse, hängivenhet och givetvis också avståndstagande.

På samma sätt tändes väckelsens fyrbåkar runt om den svenska kusten. Göteborg fick sitt fäste, liksom Limhamn, Karlskrona, Kalmar, Visby, Västervik och alla småhamnar däremellan. En annan metodistisk folkvandring gick parallellt fast landvägen – bruksfolk, smeder som etablerade små metodistiska sällskap på de bruk runt om där det för tillfället fanns arbetstillfällen. Sjömän och bruksarbetare – enkelt folk bar en en-

kel och nära kristendom genom landet. Att hitta en bonde inom metodismen är nästan lika omöjligt som att hitta en nål i en höstack. Metodister var inte rotade i en gårds ägor på samma sätt som man exempelvis kan se i Missionskyrkans historia. Landsbygden blev aldrig våra starkaste fästen – städerna var vår hemvist. Vi var ett folk präglad av enkelhet och upp-brott.

Det är också intressant att titta på denna pionjärtid utifrån ett ekumeniskt perspektiv. Den gemensamma framtidens tre huvudmän växte ju upp och fram tämligen samtida, fast präglade av olika bakgrund och kultur. Resan är, i stort sett gemensam med stridigheter, segrar och nederlag. Väckelsens glöd tände eldar där människor var beredda att bryta upp, ta risker, utsätta sig för verkligheten. Rörelsen var påtaglig. Man visste att man var på väg även om slutmålet inte var så tydligt definierat alla gånger. Man fann sig inte i det man hade, utan var beredd att ”offra” eller äventyra det. Man gjorde djärva prioriteringar och drog sig inte för att hamna i utsatta och besvärliga lägen.

Nu bygger vi nytt – igen. Det är inte bara en fasadrenovering eller en lagerinventering. En ny kyrka för en ny tid. Obed-Edom tronar på minnet från fornstora dar och vi står på tröskeln. Bort ifrån monotonin och det slentrianmässiga ... tillsammans.

Tomas Boström

Värdigt avslut för Marta och Maria

Lördagen den 26 mars hade föreningen Marta och Maria sin Vårfest och sista möte på Överås i Göteborg.

Högstiden började i det välfyllda Kapellet med en mycket vacker musik-kavalkad framförd av konsertmästaren vid Göteborgs Symfoniker, Ingrid Sjönnemo och döttrarna Karin och Helena. Musik av bland andra Grieg, Vivaldi, Robertsson och Bach framfördes.

Därefter samlades de ca 50-talet deltagarna i den fint renoverade matsalen, där det serverades en mycket god räksmörgås och likaledes god tårta.

Här avtackades musikerna med blommor av föreningens ordförande Gunvor Rhodin.

Förre rektorn vid Teologiska Seminariet, Tord Ireblad, gav oss en kort men mycket intressant inblick i hur det gick till då föreningen en gång bildades nyårsnatten 1900 i S:t Johanniskyrkan i Uppsala. Man överlämnade där en gåva på 300 kronor som hjälp för "våra fattiga elevers understöd."

Vidare ett citat från 1901:

"Från Marta och Maria erhöles i slutet av maj 247 kr att av lärarne fördelas som gåvor åt meddellösa elever. Gud välsigne denna förening; den borde hafva filialer litet hvarstades i våra församlingar. Jag tror, att det skulle för Gud vara en "söt lukt", och medföra rika välsignelser för samfundet."

Undertecknat J.E. Edman.

Överås före "den gamla goda tiden".

En kort historik för åren 1961 och till dags dato lämnades av ordförande Gunvor. Där framkom vilka aktiviteter som föreningen arrangerat genom de senaste åren. Till exempel, anordnades besök av Göran Alm, James Dickson, Gösta Birath. Vidare delade Marta och Maria ut stipendier till studieresor, inköp av prästdräkter, inköp av diskmaskin, möbler och, inte att förglömma, måttbeställda blå kavajer till eleverna.

Elevkåren var ju vi denna tid, i slutet på 50-talet, omkring 25 stycken studenter.

Även Wera Källstad tecknade några minnesbilder från sin tid som ordförande under åren 1955 till 1976,

då hennes man, Thorvald, tillträdde tjänsten som professor i Uppsala. Innan Wera blev ordförande, hade hon varit kassör i cirka tio år och bland annat ansvar för det stora lotteriet, vars lotthäften sändes ut till församlingarna i Sverige.

Ingemar Nordieng delgav oss utdrag ur husmor Sigrid Molins minnesbilder från sin tid på Överås under åren 1932 – 1965. Detta är ett verkligt historiskt dokument värt att, på något sätt, mångfaldigas trots sin längd om åtta fyllda A4 ark. Ingemar lämnade även information om vad som sker på Överås idag.

Så övergick Vårfesten i det sista sammanträdet för föreningen.

Tord Ireblad valdes till ordförande och under punkt 5 beslutades, enligt styrelsens förslag, att tillgångarna skulle överföras till Metodistkyrkans pastorsutbildning i Baltikum, genom Baltic United Methodist Theological Seminary, Tallin.

Till sist kom styrelsens sista förslag: att Föreningen Marta och Maria upplöses. Klubban föll i bordet.

Vi är många som tackar Gud för vad Marta och Maria fått betyda genom åren för Metodistkyrkans blivande pastorer.

Ulf Rosenqvist

METODISTKYRKANS KVINNOR

Vad spelar du för roll?

Det finns människor och så finns det människor...

O rdet är samma, skrivs lika, har lika många bokstäver, men det finns inte en enda människa som är lika den andra. Vi kan uppleva att vi har likheter, att du är lik den eller den, men lika är ni inte. Vi är unika varenda en – och vi är *alla* skapade till Guds avbild. Visst är det en fantastisk sanning!

Man kan tala om olikheternas likhet eller kanske om likheternas olikhet. Vi kanske liknar någon, men ändå är vi olika och unika.

Spelar det någon roll?

Jag tänker inte ge dig svaret. Du får själv fundera över det, men jag tänker dela med mig några funderingar som jag tänkt på den senaste tiden.

Vi kan vara lik någon eller uppleva att vi är det. Vi kan tillhöra samma kön, yrkeskår, församling, politiska parti, kör ... ja, jag kunde räkna upp massvis med exempel. Det är sådana "hårda", yttre fakta som är lätta att se och mäta. Men hur är det om vi tittar bakom fasaden? Där finns svindlade skillnader. Den yttre fasaden kan visa på en tuff, rakryggad, varmt leende människa, men hur sann är den när man ser bakom fasaden?

Den yttre tuffheten kan göra att du blir rädd, väljer att gå undan eller kanske väljer att gå till hårt angrepp – "Det ska hon väl tåla, hon som är så tuff".

Den yttre bilden av att ha med en rakryggad person att göra kan dölja oceaner av falskhet och feighet – "Hon som är så rakryggad och verkar veta vad hon talar om och vad som är rätt, har säkert rätt".

Det varma leendet – som jag möts av är så trevligt. Tänk om alla kunde vara så trevliga och spirituella – kan vara en schimär som döljer egoistisk beräkning och slughet.

Det enda du kan lita på är din egen magkänsla – din intuition. Vad får du för vibrationer i kontakten med din likasinnade? Hur vet du att det är en vän du talar med? Om du bara ser till det yttre kan det verka helt okej att vara vänner och agera ihop. Men om du märker att det finns sprickor eller saker som inte stämmer, vad gör du då? Följer du med "av gammal vana" eller vågar du stå upp för det som du innerst inne anser är rätt? Lever du dina värderingar eller lever du någon annans? Är du i balans med din inre människa så att du känner dig harmonisk? Vågar du ifrågasätta eller känns det lite obehagligt, så det är lättare att låta saker vara? Är du en medlöpare som väljer att vara tyst?

Du har hela tiden val att göra. Väljer du att inget göra så är det också ett val. Det kan innebära att du tillhör den tysta mobben. En mobb är farlig, kanske inte för dig – för du kanske inte bryr dig – men för den som är utsatt kan det vara ödesdigert!

Tänk på att dina val kan komma att påverka en annan människa. Hur vill du att hon ska påverkas av dig? Frågar du om du inte förstår, eller står du tyst och låter saker ske? "Det ordnar sig nog." "Bäst att jag håller tyst så det inte blir en otrevlig stämning." "Vi har ju alltid haft det så trevligt tillsammans." "Inte vill du väl vara den som förstör stämningen?" "Tänk om jag blir ifrågasatt?"

Det ordnar sig nog. Men om det inte ordnar sig? Hur väljer du då?

En person kan utåt visa sig okrossbar, men hur ser det ut på insidan? Hur länge håller en människa?

Som kristna borde vårt val vara självklart, även om det kanske inte alltid är enkelt. Jesus har gett oss en tydlig vägledning, särskilt om vi vill följa hans ord i den Gyllene regeln – Matteus 7:12.

"Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem."

*God fortsättning på våren...
Njut – och "Tacka Herren ty han är god, hans nåd varar evigt."*

Alice Margareta Cooper

Metodistkyrkans Kvinnoförbund – MKK

Plusgiro 7 56 73 – 4 • Bankgiro 51 18 – 65 18

Ordförande Alice Margareta Cooper, Västra Annekärrsvägen 13, 443 72 Gråbo
alice.margareta.cooper@metodistkyrkan.se

MÖTEN MED LEONOR MATIAS

I år är det 80 år sedan Kvinnornas Internationella Böndag firades för första gången. Det skedde i S:t Peters Metodistkyrka i Stockholm dit församlingsmedlemmen Maja Johansson tog med sig idén från Amerika. Jubileet högtidlighölls därför just i S:t Peter. Numera har dagen bytt namn till Världsböndagen.

Sedan flera år går kollekterna här i Sverige oavkortat till stipendi-er åt ungdomar som är begåvade men inte skulle ha råd att få någon utbildning om inte dessa stipendier fanns. Till jubileumsfirandet hade världsböndagskommittén beslutat att bjuda in en stipendiat från Mocambique. Det ursprungliga förslaget var en stipendiat under utbildning, men den nuvarande stipendiaten fick inte ledigt och då valde man en av stipendierna från tidigare år.

Inbjuden gäst blev då Leonor Matias, 36-årig läkare från Maputo. Leonor har varit färdig läkare några år och håller nu på att specialisera sig för att bli barnläkare. Tack vare stipendiet fick hon möjlighet att förverkliga sin dröm. Hon hade annars inte kunnat få någon utbildning. Hon anlände till snö, is och kyla. Något

hon aldrig upplevt tidigare. Vänliga människor lånade ihop varma vinterkläder och skor som är lämpliga för den kyla vi fortfarande hade i början av mars.

Eftersom hon är aktiv i kvinnoarbetet i sin församling fick MKK möjlighet att ha henne som gäst vid årsmötet i Trollhättan. Förfrågan gick också till MKK i Finland och de nappade på erbjudandet om att få besök av henne. Det skulle visa sig att resan med Silja till Finland blev ett stort äventyr för Leonor. Isläget i Östersjön har inte varit så tufft på åtskilliga år och snödjupet i södra Finland var långt över en meter.

Den Internationella Kvinnodagen firades i Borgå Metodistkyrka där man sedan flera år anordnar en ”kvinnomiddag” just den dagen. Drygt 30 kvinnor avnjöt en internationell tre-rätters middag och lyssnade till Leo-

nors berättelse från sitt hemland, situationen med AIDS och inte minst hur barnen har det. Planerat besök på Hurtigs barnhem i Grankulla fick ställas in därför att de hade drabbats av maginfluensa. Det var ett ganska lätt beslut för oss! Hemresan gick genom tjock sammanpackad is, som genom de senaste dagarnas västliga vindar gjorde isläget ganska tufft. När den packade isen lättade längre ut till havs vidtog kraftig sjögång, men vi klarade oss utan att bli sjuka.

Trollhättans ekumeniska församling stod som värd. Där är förra ordföranden Gittan Ericsson aktiv. Fredagskvällen ägnades åt medverkan i församlingens närradioprogram. De sedvanliga förhandlingarna hölls under lördagen och på kvällen hade man arrangerat en festkväll. Förutom god mat, mycket sång och gemenskap var

det tillfälle att tillkännage Årets Metodistkvinna, som i år blev två – Margot Carlstedt och Ann-Marie Korswing. Det var en glädjens stund att få vara med dessa två kvinnor som har gjort så oändligt mycket för Sveriges metodistkvinnor. Båda har varit ordförande för MKK under flera år.

Leonor Matias medverkade både med tal och solosång. Hon försökte också, med blandad framgång, lära oss en sång på sitt eget språk. Glädjen och skratten tydde på att inslaget var uppskattat.

Vid söndagens gudstjänst predikade Walla Carlsson och Gittan Ericsson stod för mötesledningen. En snabbt ihopsatt MKK-kör framträdde under ackompanjemang av Margot Carlstedt. Efter gudstjänsten var det lunch innan uppbrott skedde.

Vi tackar Trollhättans ekumeniska församling och alla som gjorde arrangemanget möjligt och lyckat. Vi ser nu fram emot att få en inbjudan från någon församling för nästa års årsmöte.

MKK:s styrelse ser ut på följande sätt: Alice Margareta Cooper ordförande, Walla Carlsson, Ingela Hallgren, Lisbeth Jönsson, Gunnil Korswing, Marianne Lundblad, Margareta Ringdahl och Elisabeth Svensson (suppleant).

Redan på söndag kväll framträdde Leonor i en gudstjänst i Alingsås med efterföljande fika, under vilket möjlighet gavs till frågor. Alingsås metodistförsamling har ett alldeles särskilt hjärta för Mocambique eftersom man aktivt stöder barnhemmet i Chicouque.

På måndagen gick färden till Vetlanda där en lyckad samling hölls på eftermiddagen.

Tisdagens färdväg gick via Jönköping. Leonor hade uttryckt att hon, om möjligt, ville träffa Claes Adolfs-son. De fick äta lunch tillsammans och återses efter många år. Claes var en av dem som intervjuade Leonor då hon sökte stipendium. Återseendet blev ett varmt och kärt möte. Jag kan intyga det fast jag inte förstod ett enda ord av det de samtalade om!

På tisdag kväll väntade så en fin avskedsmiddag hemma hos pastorsparet Korswing. Leonor fick jobba en del för att få ihop resväskan. Med sig hem fick hon ett eget album som snabba Ann-Marie hade gjort i ordning på en tid som jag inte förstår var hon hittade. Albumet innehöll mängder av foton, broschyrer, biljetter och andra enkla minnessaker. Att få se Leonors ögon och småleende när hon tittade igenom albumet blev ett mycket fint avslutningsminne för mig.

Alice Margareta Cooper

DE BLEV TVÅ

Ibland kan det vara svårt att välja. Det var precis det som hände då vi i styrelsen skulle utse "Årets Metodistkvinna". Efter en stunds samtal ansåg vi det helt enkelt omöjligt att särskilja två likvärdiga kandidater. Vi beslöt då att vi skulle dela ut två utmärkelser i år. Sagt och gjort.

Årets två metodistkvinnor är Margot Carlstedt och Ann-Marie Korswing.

Ann-Marie och Margot, två värdiga vinnare.

Margot Carlstedt

har under hela sitt liv inspirerat och spridit glädje runt sig där hon verkar. Hon är ute och sjunger och spelar för både unga och gamla. Hon har alltid ett skratt och ett spratt på gång. Berättar gärna dråpliga historier och roliga händelser ut verkliga livet. Hon är en kvinna som tänker på nära och kära med ett stort hjärta för församlingens barn- och ungdomsarbete.

– En solstråle i "di gamlas vardag".
En sann glädjespridare och inspiratör
– alltid på språng.

MKK Sverige är glada och tacksamma för allt ni har gjort under era långa verksamma liv. Ni är båda levande exempel på, att som arbetare i vår Herres vingård så går man aldrig i pension. Vi önskar er allt gott för kommande dagar!

Ann-Marie Korswing

har levt hela sitt liv för Metodistkyrkan. Hemmet står alltid öppet för alla – från när och fjärran. Själv har hon arbetat på missionsfälten i många år. Hon har arbetat med fattiga, föräldralösa, sjuka, män och kvinnor. En gång byggde hon ett helt sjukhus. Nu har hon alltid tid för ett besök, alltid tid för en extra tjänst.

Med distans på livet

En regntung, grå och disig dag i februari var det flyttkalas i Borås. Värddpar var pastorsparet Ingela och Gunnar Hallgren.

Vi sitter och samtalar vid ett festligt dukat bord på Distansgatans SÄBO i Borås. Just idag har Gunnar flyttat in här. Rummet är hemtrevligt möblerat med några av Gunnars käraste och viktigaste saker; en sekretär från barndomshemmet på Gotland, bokhyllan med hans viktigaste böcker, hans bekväma skinnfåtölj och ytterligare några saker som han själv önskat ha omkring sig. Ovanför sängen finns en stor målning på barndomshemmet med den omgivande trädgården. Nya gardiner i fönstren.

Vi sitter och njuter den goda smörgåstårten Ingela har gjort. På bordet står en flyttblomma – en orkidé från Alingsås Metodistförsamling, en tulpanbukett och chokladkartong som jag hade med.

Dagen är mycket speciell. Gunnar är elegant upplädd i snygg skjorta med passande slips.

– Slipsen är köpt i Rom, säger Gunnar stolt och med en varm glimt i ögat.

Detta är dagen när Ingela och Gunnar blir TV-kändisar! Anledningen till det är att äldreboendet, som Gunnar flyttar till blivit utsett till Sveriges bästa äldreboende. TV4 har beslutat att göra en serie som troligen sänds i sex delar under hösten under namnet ”Distansgatan 7”. Gunnar råkade flytta in vid en tidpunkt som passar TV inspelningen.

Där jag står, vid sidan bakom alla filmattiraljer, regissörer med mera, kan jag se och höra den berättelse som ges till filmen. Jag ser pastorsparet Hallgren. Gunnars tjänstediplom, undertecknat av biskop Hans Växby 1999, har följt med Gunnar till hans nya hem. Ingela, pastorsfru under många, många år, alltid vid sin mans sida, berättar för filmteamet om de

TV-teamet, Gunnar och Ingela förbereder sig.

samtal som föregått dagens flytt. Om svårigheten i de beslut de måste ta. De har en distans till händelserna och det som till slut blev oundvikligt. Båda talar om den tomhet de ändå känner i närheten.

Så får Gunnar en fråga utifrån den tavla som satts upp – barndomshemmet på Gotland. Vitalt svarar han och berättar.

– Pappa satt med oss där ibland när det åskade. Det var spännande att som barn sitta där och se ut över Östersjön. Blixarna slog alltid ner i havet, berättar han med pigg och klar röst.

Jag ser hur det lyser av pojkaktig-

het i hans ögon och frapperas av småleendet i Gunnars ansikte.

Mina ord till Gunnar och Ingela blir lite valhänta när jag säger:

– Då får vi göra som kungen sa ”Vi vänder blad och går vidare”. Ingela och Gunnar svarar tyst ”Ja” på detta.

Jag vill rekommendera dig att hålla utkik efter TV4 programmet ”Distansgatan”. Då kommer du att få en hälsning från Gunnar (och Ingela) från Distansgatan 7, avd. 7H, 50740 Borås.

Alice Margareta Cooper

Tack

till alla som bidrog att göra Leonor Matias vistelse till ett minne för henne.

Ann-Marie o Rune Korswing, Världsböndagskommittén, MKK i Sverige, S:t Peters metodistförsamling, MKK i Finland, Borgå metodistförsamling, Sätunakyrkan i Märsta, Trollhättans ekumeniska församling, Metodistförsamlingen i Alingsås, MKK i Vetlanda.

Historiens vingslag lyfte oss

Vid en jubileumshögtid i mars firades Svenskfinlands MKKs 90-års jubileum i Borgå metodistkyrka.

När vårdagjämningen stod för dörren var det dags för Finlands metodistkvinnor att fira kvinnoförbundets 90-åriga historia. Det skedde helgen 19-20 mars.

Ett enastående trevligt program hade komponerats av Annika Carl-sén.

Lördagen inleddes av en bibliotekarie och tillika turistguide från Borgå, Benita Ahlnäs. Hon gestaltade olika kända finlandssvenska kvinnor under det senaste seklet, däribland Fredrika Runeberg, Johan Ludvigs maka. Benita hade med sig lite rekvisita i form av scarfs, halsdukar, handväskor och något foto. Hon gjorde en liten lov och vips hade hon gjort om sig för en ny roll.

I den nya rollen berättade hon olika saker ur den kvinnans liv som hon just då gestaltade. Publiken fick sedan gissa vem hon föreställde.

En uppfriskande promenad ledde oss till lunchstället i Gamla stan i Borgå. Efter lunch var det dags för Maria Björkgren-Vikström att berätta om olika kvinnor i Bibeln. Maria är teolog och religionslärare i Helsingfors (och gift med biskopen i Borgå stift). Hennes framställning balanserades på ett lättamt och fängslande sätt mellan enkelhet och den tydliga akademiska bakgrund som hon har.

Tillfälle gavs därefter att få tips om fotvårdsprodukter innan det så var dags för kvällens stora jubileumshögtid som blev ett bestående minne, framför allt genom två imponerande inslag.

Den tidigare MKK-ordföranden Birgitta Weiner hade förberett en historisk exposé som tog oss genom de 90 åren. Personligen är jag inte så road av historiska genomgångar, men detta var något alldeles extra. Jag kan inte dra mig till minnes en så intres-

Lady Shave underhöll med tät stämsång.

sant genomgång med så underbara inslag av fakta varvade med humor. Det var helt enkelt lysande!

Det andra inslaget, som stannar kvar som ljuv musik i mina öron, var Borgås egen kvinnliga barbershop grupp "Lady Shave". Jag hade aldrig kunnat ana att Borgå kunde dölja så duktiga barbershopsångare. Gruppen, som består av ett 40-tal sångare, var inte fulltalig, men vad spelade det för roll när sången var fulländat underbar. Dessutom var det ju en extra knorr att det just var en kvinnlig kör vid detta tillfälle. En av medlemmarna i församlingen, Merwi Palmberg, är med i gruppen och det var hon som hade ordnat detta festliga inslag. Applåderna blev många och långa, vilket gav extranummer.

Efter allt det här följde glad och uppsluppen gemenskap kring matborden. En hälsning framfördes från MKK i Sverige. De nordiska MKK

föreningarna hade inbjudits, men det var bara det svenska förbundet som hade hörsammat inbjudan.

Söndagens gudstjänst var slutpunkten för jubileumshelgen. Pastor Erik Hellsten predikade och hälsningar framfördes även här. Efter kyrklunchen som följde var den glädjefyllda helgen över och det var dags för uppbrott igen.

Så vandrar vi vidare fyllda med nya härliga minnen att se tillbaka på. Vi kan än en gång reflektera över vikten vi alla har genom att vi tar vara på vår lilla pusselbit för att kunna flika in den i det stora livspusslet. Pusslet blir inte klart om inte varje liten bit hittar och får sin plats.

Ett stort tack till Finlands MKK för ett minnesvärt jubileum!

Alice Margareta Cooper

”Edens lustgård – min örtagård”

Jordnära dagar med örtodling
Bibelstudium kring örter och växter
Tillverkning av granbarrssirap

Framnäs inleder sommarsäsongen med rötterna i jorden och fötterna i mullen.
Först ut är alltså MKKs Vårkonferens.

Kvinnodagar blir Vårkonferens. MKK kommer att inbjuda både män och kvinnor till vissa konferenser i fortsättningen. En jämställdhetskonferens är planerad i september. Den kommer då att kallas MKKs Höstkonferens. Du får information om den i nästa nummer av tidningen.

Idén med en tidig vårkonferens föddes i mötet med det nya värdparet Anna och Björn redan vid deras tillträde förra året. Ur samtalen föddes idén om en grönare profil för Framnäs.

– Vi har fått veta att det var så förr i tiden då det odlades på fälten i anslutning till sommarhemmet, berättar Björn. Det här är något vi vill ta upp igen.

I början av maj är det dags för oss att börja odla i den egna täppan i våra trädgårdar. I år ges möjligheten att vara med och starta upp detta på Framnäs. Genom det hoppas vi kunna hjälpa till med en grön start av

säsongen. Man ska sedan kunna använda sig av egna örter och kryddor i matlagningen under hela säsongen. Deltagarna får med sig tips som de kan omvandla i sina egna trädgårdar.

Varvat med odlandet kommer det att hållas bibelstudier. Genomgående tema för dem blir örter och odlande. Ansvarig för bibelstudierna är teol. kand. Malena Hellman. Vi hoppas att detta ska kunna varvas med sång, musik och god gemenskap.

Under dagarna kommer det att ges möjlighet att framställa egen granbarrssirap som man sedan får ta med sig hem. Den kan efter några veckor avnjutas till glassen, bäst är den till vaniljglass.

– Ni kan inte ana så god den sirapen är till sommarglassen, säger Jan Persson Cooper, som kommer att dela med sig av sina kunskaper på området. Han har gjort egen sirap i flera år.

Deltagarantalet är begränsat och anmälan bindande så det är bara att omgående anmäla sig. Tänk på att ha med oömma kläder för utomhusbruk då vi ska vara ute en hel del.

– Och så ska du tänka på att förutom Bibel ta med dig små glasburkar med skruvlock, tillägger Jan. Det vore ju synd om du inte fick med dig sirap när du åker hem.

Vårkonferensen, som är öppen för alla, börjar med en måltid på fredag kväll kl. 18.00. Program under hela lördagen. På söndag förmiddag firar vi gudstjänst tillsammans. Gemenskapen avslutas med lunch innan våra vägar skiljs för denna gång.

Efter höstens succé med manlig kökspersonal upprepar vi detta. MKK – Män Kvinnors Kockar!

Välkommen med din anmälan!
Alice Margareta Cooper

Notiser

Värmande gemenskap i ett iskallt Kumla

Vid MKKs styrelsemöte helgen den 11-13 februari erbjöds Kumla Metodistförsamling att få besök. Styrelsen har talat om vikten av att komma ut till lokalavdelningarna. Kumla erbjöds besök och tackade ja. Förutom styrelsemötet som pågick hela lördagen, hann man med social samvaro under fredag kväll. På lördag kväll bjöd några församlingsmedlemmar på kvällsmat. Söndagen ägnades helt åt förmiddagens gudstjänst. MKK hade hand om både mötesledning och predikan. Efter gudstjänsten serverades kyrkkafe och vid detta värvades några nya medlemmar. Vi hälsar er välkomna och hoppas få se er snart – kanske på Vår- eller Höstkonferensen.

Det är vanligt att man ser hinder för att registrera sig som en lokalförening. Vid informationen under kaffestunden kunde några av hindren benämnas ut. Det verkade bli lite lättare när information gavs om att man inte behöver träffas varje vecka utan kan träffas en gång i månaden. Det kan ske i studiecirkelform och lämpligt kan vara att man läser och diskuterar en bok tillsammans. – Om du vill ha hjälp med tips om lämpliga böcker kan du vända dig till styrelsen.

Kulturmöte

– krock eller kram

I slutet av mars höll MKK-kretsen inom Göteborg med omnejd en gemensam dagträff i S:t Matteus på Hisingen. Kristina Palmer berättade om sina upplevelser i Västafrika. Hennes föredrag är i allra högsta grad även tillämpligt på dagens svenska samhälle med de många fasetter av kulturella möten vi har här. Hon gav också information om det gemensamma kvinnoarbete som ev kommer att startas någon gång efter samfundens omröstningen i juni. Kollekt togs upp i sedvanlig ordning till MKKs missionsarbete.

Ny MKK avdelning i Kungsbacka

Glädjande kan vi konstatera att MKK har fått en ny lokalavdelning i Kungsbacka. Sådana nyheter är ljuspunkter för oss i arbetet inom Metodistkyrkan. Vi hälsar sådana initiativ positivt och ser fram emot samarbetet. Vid årsmötet i Trollhättan representerades lokalföreningen av MKK-ombudet Birgitta Thörn.

Dialogkonferens med Ungdomsstyrelsen

Omkring 200 personer samlades till Dialogkonferens under två dagar på Sänga Säby utanför Stockholm. Ett generöst erbjudande innebar att Ungdomsstyrelsen bjöd in representanter från de organisationer de jobbar med. Bussar hämtade upp deltagarna vid Cityterminalen i Stockholm och sedan bjöds det på hela kalaset. Under den första dagen delade olika organisationer med sig under temat "Framgångsfaktorer i projektarbeten". På dag två var det dags att ta egna initiativ. Representanten från MKK var snabb med att föreslå en arbetsgrupp för samtal kring hur man jobbar med jämställdhetsfrågor i kyrkan. I varje arbetsgrupp deltog en från Ungdomsstyrelsen. Möjlighet gavs också till ett extra kvällsseminarium. Förutom programpunkterna fanns det möjlighet att nätverka och många goda kontakter skapades. Det var ett digert och intressant program deltagarna bjöds på. Ett STORT TACK riktas till Ungdomsstyrelsen för detta generösa erbjudande.

MKKs Höstkonferens

Planer för MKKs Kvinnodagar eller MKKs Höstkonferens börjar ta form. MKK har under många år arrangerat "Kvinnodagar". Först några år i Blekinge skärgård, närmare bestämt på sommarhemmet Stora Hammar och sedan förra året på Framnäs.

Män har frågat om de får vara med, men har sedan ändå uteblivit

med sina anmälningar. Meningen med konferenserna är att alla ska känna sig välkomna. Om det i fortsättningen finns ämnen som MKK av någon anledning anser enbart berör kvinnor kan det hända att det gamla namnet tas tillbaka för just den konferensen. Man testar nu de nya namnen Vårkonferens respektive Höstkonferens och utvärderar sedan utfallet.

Höstens konferens kommer troligen att handla om jämställdhet. Preliminärt utlovas besök av en minister. Genom att göra en intresseanmälan via brev eller mail till ordföranden kommer du att få snabb information så fort konferensen har tagit tydligare form.

Bilda bildar bättre

MKK har beslutat ansöka om medlemskap i Bilda. Detta för att vi ska kunna ha både nytta och glädje av varandra. I förlängningen kommer det att bli lättare att få tips, råd och hjälp att exempelvis ta fram lämplig litteratur för samtalsgrupper. Vi återkommer med mera exakt information när det är klart.

Om du tycker du behöver bli lite säkrare på att vara studiecirkelhandledare kan vi redan nu hjälpa dig på den punkten. Du har kanske sett i här i Svenska Sändebudet att Metodistkyrkan anordnar ledarskapskurser. Det första steget i den utbildningen innebär att du får ett intyg som godkänd studiecirkelhandledare hos Bilda. Nästa tillfälle för en sådan kurs är 14 maj i Alingsås. Kontakta Hans Wallstedt om du vill ha mera information. Kurserna återkommer till hösten.

Välkommen till vår nya sida med notiser!

Du är välkommen att skriva om vad som händer just i din lokalförening eller om du har varit med om något annat intressant som du vill dela med dig av.

Tänk på att det du skriver kan bli till glädje och inspiration för andra.

Skicka ditt bidrag till styrelsen. Om du tycker det är svårt att få fason på texten hjälper vi dig gärna. Vi är bara ett samtal eller mail bort!

MKKs Vårkonferens 2011 6-8 maj 2010 på Framnäs

EDENS LUSTGÅRD – MIN ÖRTAGÅRD

Jordnära dagar med örtodling
Bibelstudium kring örter och växter
Tillverkning av granbarrsirap
Sång – musik – gemenskap

Medverkande teol.kand. Malena Hellman, det nya värdparet på Framnäs – Anna och Björn Boman Hald
MKK:s herrgrupp är kockar!

Pris 500:- i dubbelrum inkl helpension.
Tillägg per enhet för enkelrum, resp.dusch och resp. wc.
Tag med Bibel, egna lakan och handdukar. Kläder för utbruk. Små glasburkar för sirapsframställning.

Start fredag kl. 18.00 måltid och gemenskap.
Avslutning med gudstjänst och lunch på söndag.

Begränsat antal platser. Meddela om särskild kost önskas
Anmälan som är bindande sändes omgående till:
alice.margareta.cooper@metodistkyrkan.se

Välkomna

Ge bort en gris

Vad ger du i födelsedagspresent till en person som har allt? Den frågan kanske du också har ställt dig från gång till annan. MKK ger nu alla möjligheten att ge bort en gris eller två, eller varför inte några hönor? Vid missionsprojektet i Chicoque har man en liten farm för självushåll. Dessutom tjänar den som ett lärlingsprojekt för ungdomarna. De får lära sig ta hand om djuren som så småningom kommer att tjäna som föda. Det är ett projekt inom området "hjälp till självhjälp". Vi vill uppmana dig som läser detta att tänka på detta projekt nästa gång du funderar över lämpliga födelsedagspresent.

Två som redan fått en

Avgående redaktören och styrelsemedlemmen Annika Ahlefeldt fyllde 60 år den 22 mars. Hon gratulerades med en gris som ska gå och beta på Chicuque i Mocambique.

Margot Carlstedt får också en födelsedagsgris då hon fyller 85 år den 11 maj. Vi ger en gratulationshälsning redan nu eftersom Margot är i USA i på högtidsdagen.

REDOVISNING METODISTKYRKANS KVINNOR FEBRUARI / MARS 2011

AVGIFTER & GÅVOR

Kumla Metodistförsaml	700:-
Tranås	250:-
M. Lutmark	50:-
Nässjö MKK	350:-
I-M. Lundström, Kumla	50:-
Emanuel, Linköping	350:-
MKK Laxå	600:-
MKK Källered	1.100:-
M Hellgren, Kumla	50:-
MKK Malmö-Limhamn	2.350:-
MKK Alingsås	2.100:-
MKK Oskarshamn	1.550:-
Göteborgskretsens MK	1.624:-
TOTALT KRONOR	11.124:-

Plusgiro 7 56 73 – 4
Bankgiro 5118 – 6518

Ordförande Alice Margareta Cooper,
Västra Annekärrsvägen 13, 443 72 Gråbo
alice.margareta.cooper@metodistkyrkan.se

EN DAG KOM VÄNDNINGEN

Vid Metodistkyrkans kvinnofrukost lördagen den 2 april var MKU-gården fylld av ett 80-tal förväntansfulla kvinnor. Vivianne Svensson hälsade alla välkomna. När frukosten var avslutad fortsatte samlingen i kyrksalen.

Emilia Åverling sjöng sångerna *Halleluja* och *Så länge jag lever* till eget pianoackompanjement.

Elise Lindqvist berättade medryckande om sin uppväxt som var kantad av sexuella övergrepp, våldtäkter, alkohol och droger. En dag kom vändningen, hon hörde talas om en snubbe som hette Jesus.

Vem var han? Hon fick lära sig livets största gåta, att älska, glömma och förlåta.

I dag jobbar Elsie tillsammans med ett team på Malmskillnadsgatan i Stockholm. Teamet finns hos de prostituerade, som utnyttjas av sina hallickar, blir slagna och en del miss-handlas till döds.

Hon finns där och håller om dem tills ambulans och polis kommer. En del är så skadade att de dör i hennes famn. Men det finns också de som kommer ifrån sina hallickar, får hjälp till ett nytt liv via Klara kyrka och Alpha-kurser, hjälp också med mat, kläder och bostad.

Vid samlingens slut gjordes på begäran av publiken en insamling till hennes arbete vilken gav 2.125 kr.

Anna-Lena Axelsson

Elise Lindqvist och Emilia Åverling gästade Kvinnofrukosten i Vetlanda.

Foto: Curt Axelsson

ETTHUNDRATUSEN

Så många flyktingar beräknas ha vandrat in i grannlandet Liberia från det våldsdrabbade Elfenbenskusten och fler kan väntas i avvaktan på att läget stabiliseras och såren läker.

Jag får tag i Helen Roberts på telefon när hon är på väg till ännu ett möte med skolledarna i Liberia. Helen är direktor för Metodistkyrkans skoldepartement i Liberia och ansvarig för ungefär 100 skolor runt om i Liberia, däribland den sk "dövskolan" Hope for Deaf School i huvudstaden Monrovia.

– Våra ungdomar är frustrerade över att utvecklingen går för långsamt enligt dem. Förra veckan hade vi upplopp i en av skolorna och det har inte hänt förut.

Jag frågar Helen hur den nordafrikanska krisen påverkar Liberia som ligger i västra Afrika.

– Vi har två generationer av unga som vuxit upp utan utbildning och regelbunden skolgång på grund av inbördeskriget här. Det enda de kan är att kriga. Gaddafi stödde Charles Taylor med vapen och pengar under inbördeskriget i Liberia och nu tar sig de liberianska ungdomarna till Libyen för att strida för Gaddafi...

Nästan halva Liberias befolkning är under 15 år. Om den sköra freden ska bestå hänger i stor utsträckning på ekonomin. Om tillväxten är god och många liberianer får del av tillgångarna minskar risken för nya konflikter.

Liberias president Ellen Johnson-Sirleaf är metodist och var finansminister i president Tölberts regering i slutet av 1970-talet. Hon är utbildad ekonom och har arbetat både för FN och Världsbanken. Som president är hennes pondus, kapacitet och ledarskap omvittnade. Liberianska kvin-

Helen Roberts bär en stor och viktig uppgift.

nor på alla nivåer i samhället spelade en viktig roll för att driva igenom fredsavtalet 2003. Efter att tvåusen kvinnor suttit i dagar utanför Taylors kontor för att kräva fred gick han med på fredsamtal. Och vid de följande överläggningarna i Ghana hindrade kvinnor fysiskt rebelledarna att lämna byggnaden där fredssamtalen pågick.

Situationen i landet har långsamt blivit bättre. Den liberianska regeringen driver en reforminriktad politik med syfte att öka transparensen i de offentliga finanserna, sanera den

enorma statsskulden samt förbättra den liberianska ekonomin. En av regeringens första insatser var att ge el och vatten till delar av huvudstaden Monrovia. Men fortfarande lever sex av tio liberianer i fattigdom och en stor del av befolkningen deltar inte i det politiska livet. En stor majoritet livnär sig på sitt eget jordbruk och fiske. De flesta liberianer har under någon period varit på flykt, utsatts för - eller utsatt andra för - svåra övergrepp. Speciellt svår är situationen för kvinnor och flickor. Så många som tre fjärdedelar av alla kvinnor har, enligt en WHO-studie, blivit våldtagna

och hela 90 procent har blivit utsatta för våld och/eller könsrelaterat våld. Landet står inför enorma utmaningar. Mot denna bakgrund blir president- och parlamentsvalen 2011 särskilt viktiga för landets framtid.

Tillbaka till samtalet med Helen...

Metodistkyrkan i Liberia arbetar hårt med att hjälpa till i utvecklingen av landet tillsammans med olika årskonferenser både i Europa och USA. Inte minst Norge arbetar med lokal demokrati- och ekonomiutveckling på bynivå i ett statligt finansierat program.

Från Sverige ger vi stöd till driften av Hope for Deaf School och till undervisningsmaterial i de skolor som vi varit med om att restaurera och bygga upp i inbördeskrigets spår.

Helen och hennes medarbetare arbetar med att göra rektorerna bättre rustade för sina uppgifter genom att ge dem utbildning i ledarskap och ekonomi som budgetarbete och bokföring.

Skoldepartementet arbetar också fram en plan för självhushållning och lantbruksprogram för skolorna. Samtidigt är det stora utmaningar för kyrkan eftersom människor vänder sig till ockulta traditioner när de känner att deras hopp går om intet eller dröjer...

Men flyktingarna då? Hur går det med dem?

– Jo, svarar Helen, det är svårt, men det går. Vi har fått stänga flera skolor tillfälligt eftersom de antingen behövs till flyktingförläggningar eller också som registreringslokal för Liberias parlaments- och presidentval. Men stödet från våra vänner runt om i världen betyder så enormt mycket. Vi vet att vi inte är bortglömda, utan del av en global kyrka.

Sedan fredsavtalet 2003 har Liberia tagit stora steg mot varaktig fred och stabilitet, inte minst tack vare den omfattande FN-insatsen. Säkerhetsläget är fortsatt lugnt. Men de flesta politiska bedömare menar att läget i Liberia är direkt beroende av situationen i grannländerna Guinea, Sierra Leone och Elfenbenskusten. Den politiska situationen är fortfarande oro-

lig på många håll i området. För såväl det internationella samfundet som för liberianska myndigheten innebär flyktingmottagandet stora svårigheter, bland annat mot bakgrund av den bristfälliga infrastrukturen i landets västra delar som gränsar mot Elfenbenskusten.

Man kan fundera över utmaningen i att få ett tillskott på 100 000 flyktingar för ett land med en befolkning på runt 4 miljoner invånare och drygt en femtedel av Sveriges yta.

Jag minns mig en intervju jag hörde med EU:s flyktingkommissionär Cecilia Malmström i radions P1 härnäst. Hon var bekymrad över att EU:s medlemsländer hade visat ett så vagt intresse för att hjälpa Italien att ta emot de 20 000 nordafrikanska flyktingar som välldes in över Italiens gränser...

LIBERIAS PRESIDENT NOMINERAD TILL NOBELS FREDSPRIS

En tvärpolitisk grupp av kvinnor i det norska parlamentet Stortinget har nominerat Liberias president Ellen Johnson-Sirleaf till Nobels fredspris 2011. Johnson-Sirleaf som är en aktiv metodist har varit pådrivande till att implementera resolution 1325 – Kvinnor, fred och säkerhet – i FN:s säkerhetsråd. Hon har också lett FN:s utvecklingsprogram (UNDP) i Afrika och varit med om granskningen av folkmordet i Rwanda.

– För många kvinnor världen över så har hon blivit en symbol för att kvinnor kan vara förändringsagenter för fred och utveckling. Denna typ av pris kommer också att framhäva betydelsen av resolution 1325 och Norges förpliktelser, säger en av Stortingets ledamöter.

Ellen Johnson-Sirleaf var också nominerad till Nobels fredspris 2009.

Tack för Ditt stöd och Dina förböner för våra syskon och vänner i Liberia och Elfenbenskusten.

Mer information om vad Metodistkyrkan gör i området finns på den internationella hemsidan (engelska) www.umc.org och www.umcor.org

Tillsammans gör vi skillnad.

*Metodistkyrkans Yttre mission plusgiro
38 83 – 6 eller bankgiro 885-5504*

*Gunilla Ikponmwosa,
missionssekreterare*

missionssekreterare@metodistkyrkan.se

Mobiltel: 0707-91 77 33

*Materialet delvis hämtat från Sidas
kommunikationsavdelning och*

Utrikesdepartementets landstrategi för Liberia.

INFÖR ÅRSKONFERENSEN

INFÖR BILDARMÖTET

Församlingarna i Metodistkyrkan i Sverige, Svenska Baptistsamfundet och Svenska Missionskyrkan kallas härmed att sända ombud till bildarmöte (konstituerande möte) för den nya gemensamma kyrka som de tre kyrkosamfundens konferenser gemensamt uttryckt sin avsikt att bilda.

Bildarmötet äger rum lördagen den 4 juni 2011 i Filadelfiakyrkan i Stockholm.

Varje församling har rätt att sända ett ombud till bildarmötet. Eftersom det vid detta tillfälle inte finns några antagna stadgar som kan tillämpas har styrelsen för Gemensam framtid beslutat att denna princip ska gälla vid bildarmötet.

Bildarmötet kommer att förberedas i de tre samfundens konferenser under dagarna närmast före den 4 juni.

Ladda hem material via www.gemensamframtid.se eller beställ i från Gummessons i Stockholm.

GF-kyrkans styrelse föreslår att namnet på den nya kyrkan ska var Equmeniakyrkan. Detta, och mycket annat, kommer det att belutas om. Liksom styrelsens sammansättning, som enligt förslaget från Nomineringskommittén se ut så här:

Gunilla Andersson, Alingsås (SMK)
Hans Andreasson, Sandviken (SMK)

Sanna Boij, Sollentuna (SB/MK)
Miriam Carlsson, Göteborg (SMK)
Lars Dalesjö, Helsingborg (SB)
Helena Högberg, Brålanda (SMK)
Christer Jonsson, Emmaboda (MK)

Karin Kopparmalms, Vilhelmina (SMK)
Ann-Sofie Lasell, Gävle (SB)
Malin Ljungdahl, Stockholm (MK)
Sven Mannervik, Stockholm (SMK)
Andreas Möller, Kil (SB)
PG Persson, Göteborg (MK)
Per Rydwick, Linköping (SMK)
PA Sahlberg, Onsala (MK)

Bland dessa kommer valberedningen senare att föreslå en ordförande.

PROGRAM

Onsdag den 1 juni

- 15:00 Konferensbyrå öppnar S:t Peterskyrkan
- 17:30 Enskilda sessioner
- 20:00 Inledningsgudstjänst med nattvard

Torsdag den 2 juni

- 09:00 Bön i Adolf Fredriks församlingshem
Förhandlingar
- 19:30 Gudstjänst i S:t Paulskyrkan

Fredag den 3 juni

- 09:00 Bön i Adolf Fredriks församlingshem
Förhandlingar
- 18:00 Gemensam gudstjänst för alla åldrar – kompisöte i Filadelfiakyrkan
- 20:00 Festkväll i Rotebro Stockholmskretsen inbjuder och bjuder

Lördag den 4 juni

- 09:00 Bön i Filadelfiakyrkan
- 09:30 Bildarmöte
- 19:00 Gudstjänst med nattvard

Söndag den 5 juni

- 09:00 Minnesgudstjänst i Trefaldighetskyrkan
- 11:00 Ordinationsgudstjänst
- 16:00 Avslutningsgudstjänst i Filadelfiakyrkan

Kvällsprogrammen fredag den 3 juni

Equmenia:

Café med internationell musik i Abrahamsbergskyrkan 20.00

Café med musiker från Betel folk högskola i Kyrkan vid Brommaplan 20.00

Baptistsamfundet:

Kavalkad med spännande teologiska händelser ur den svenska baptismens historia. Drama, musik och berättande. Svenska och internationella gäster i Norrmalmskyrkan 21.00

Metodistkyrkan:

FESTKVÄLL

Bussar avgår från Filadelfiakyrkan, mat serveras i Rotebro. Medverkar gör bl. a. Tomas Boström och Rotebrokyrkans Rockskola. I Rotebrokyrkan 20.00
Anmälan till trefaldighet@metodistkyrkan.se

Missionskyrkan:

Missionskyrkans stockholmsförsamlingar bjuder på sång och musik, röster och bilder, vittnesbörd och bibelberättelser. I Immanuelskyrkan 21.00

Anmälningssblankett till Årskonferensen 2011

Skickas till: Metodistkyrkans expedition,
Danska vägen 20, 412 66 GÖTEBORG

Eller via e-post: info@metodistkyrkan.se

SENAST den 1 MAJ

Vid senare anmälan tillkommer förseningsavgift à 200 kr

Konferenskostnad:	Pastor och församlingsombud	1 000 kr/person
	Tillresande och rådsmedlem	1 200 kr/person
	Barnkonferens 5 – 12 år	400 kr/person

Sätts in på plusgirokonto 26 75 45 – 2 Sätunakyrkan
Märk: "Konferensavgift"

Anmälan

Namn: _____

Adress: _____

E-post: _____

Fakturaadress (om annan än ovan): _____

Pastor

Ombud ÅK Församling: _____

Ombud "Bildarmöte" 4 juni _____
(OBS! endast ett namn)

Rådsmedlem Råd: _____

Tillresande:

Barnkonferens Namn: _____ Ålder: _____

Jag vill vara med i följande konferensutskott: 1=förstahandsval, 2=andrahandsval

1. Konferensutskottet för församling och ekumenik
2. Konferensutskottet för utbildning och media
3. Konferensutskottet för internationellt och diakonalt arbete
4. Konferensutskottet för ekonomi och personal

Jag vill vara med på Fredagens Festkväll i Rotebro

OBSERVERA att Metodistkyrkans expedition *EJ* bokar boende. Alternativ för boende och annan information finns på Metodistkyrkans hemsida:

www.metodistkyrkan.se

Där kommer även övriga konferenshandlingar att läggas ut enligt tidigare konferensbeslut.

Om Du/Ni ej har tillgång till Internet så går det bra att ringa expeditionen tis – tors kl. 9 – 15 för utskrift mot självkostnadspris. Tel: 031-733 78 40

Eventuella frågor kring konferensen skickas till: trefaldighet@metodistkyrkan.se

Välkommen till Stockholm i juni!

NOMINERINGSKOMMITTÉNS FÖRSLAG till ordförande i Kyrkostyrelsen:

Ingmar Ångman

Åtorp, Degerfors kommun
Född 1959

Socionom, chef för individ och familjeomsorgen och handikappomsorgen i Degerfors kommun. För tillfället tillförordnad socialchef.

Tillhör Åtorps Metodistförsamling

Uppdrag i församlingen

Barn och ungdomsledare, sekreterare, lokalpredikant.

Som kristen brinner jag för

Har alltid engagerat mig mycket i barn och ungdomsverksamheten i kyrkan.

I Kyrkostyrelsen vill jag gärna arbeta med

Utifrån förutsättningen att det bildas en ny gemensam kyrka blir mitt huvudsakliga uppdrag att se till så att övergången in i det nya blir så smidig, enkel och positiv som möjligt för våra församlingar oavsett deras inställning till den nya kyrkan.

Övriga nominerade till Kyrkostyrelsen:

Solveig Högberg

Jakobsberg
Född 1950
Pastor

Tillhör Metodistkyrkans Årskonferens

Uppdrag i Metodistkyrkan i Sverige

Medlem i Kyrkostyrelse och Ledningsgrupp, Centralkonferens delegat. MK:s representant i Svenska Bibelsällskapet, Stockholms Kristliga Ynglingaförenings stipendiekommitté, THS Alumni och vänförening. Ansvarig för minnesteckningar. Under det gångna året har jag också varit en av MK:s representanter i det gemensamma presidiet och i den gemensamma konferensförberedelsegruppen.

Som kristen brinner jag för

Att människor ska ha en god relation till Gud, att Kristus ska vara deras personliga frälsare.

Att människor ska utvecklas och växa vidare i sin kristna tro.

Att var och en ska få möjlighet att ta vara på sina gåvor och talanger och att de ska få en plats i församling och i samhälle.

Att vi ska ha en helhetssyn på livet och gemenskapen.

I Kyrkostyrelsen vill jag gärna arbeta med

Om det blir ett "ja" till X-kyrkan vill jag arbeta för: att vi ska känna oss hemma i den nya kyrkan, att den metodistiska traditionen och teologin får en självklar och naturlig plats i den nya kyrkan, att Metodistkyrkan i Sveriges arbete avslutas på ett konstruktivt och ödmjukt sätt.

Om det blir ett "nej" till X-kyrkan vill jag arbeta för: att Metodistkyrkan i Sverige hittar former för att satsa nytt, för att kunna vara en levande kyrka och ett levande vittnesbörd.

Oavsett om det blir "ja" eller "nej" vill jag arbeta för att medlemmar och församlingar ska finna vägar och möjligheter att bereda och beredas mötesplatser för hela livet, där mötet med Jesus Kristus berör, stör och förvandlar oss själva och dem vi möter som enskilda såväl som församling och kyrka.

Anki Landenmark

Sigtuna
Född 1963

Egen företagare inom Personal & organisation.

Tillhör Sätunakyrkan i Märsta sedan ca 20 år

Uppdrag i församlingen

Började som GG-it för 35 år sedan och fortsatte som hjälpledare och senare även ledare inom ungdomsverksamheten.

Har suttit med i ungdomsråd och programråd under åren.

Det senaste uppdraget som ansvarig i ett utskott till församlingsrådet att se över församlingens verksamhet och ekonomi.

Som kristen brinner jag för

Ensamma och utsatta.

Jag tror på att leva budskapet i vardagen och har mycket nytta av min tro i mitt arbete.

Att genomföra svåra omställningsarbeten/omorganisationer med många människor som blir drabbade av övertalighet, går inte utan hjälp från ovan.

Min utmaning är att försöka vända något negativt – ibland katastrof – till en möjlighet och något positivt – att hjälpa människor att våga – tro på sig själva och se det stora.

Mitt motto är: Att göra det jag kan – med vad jag har – där jag är.

I Kyrkostyrelsen vill jag gärna arbeta med

Organisation. ledarskap, utbildning/utveckling och arbetsgivarfrågor.

Bildandet av en ny kyrka är jättespannande och jag vill gärna vara med i den processen. Då jag i mitt jobb arbetar med organisationsutveckling och ledarskap inom näringslivet är jag nyfiken på hur detta fungerar i kyrkosammanhang och tror och hoppas kunna bidra med min kunskap och mina erfarenheter i det sammanhanget.

Sven Holmström

Västerås
Född 1956

Civilingenjör

Tillhör Västerås Metodistförsamling

Uppdrag i församlingen

Ekonomiansvarig, ordförande i bestyrelsen för fastigheten Jorund m.m.

Som kristen brinner jag för

att göra kyrkan/församlingen bättre på att göra människor till lärjungar och inte bara människor som konsumerar kyrka och kristendom.

I Kyrkostyrelsen vill jag gärna arbeta med

Ekonomi. Kunna avsluta Metodistkyrkans alla fastighets- och organisationsfrågor, fast det verkar nästan omöjligt då det hela tiden dyker upp nya olösta problem.

Ledarskapsutveckling.

MOTIONER TILL ÅRSKONFERENSEN

angående:

- tjänst för information samt
- missionssekreterartjänsten

Vi lever i en väldigt händelserik tid i vår kyrka. Ett stort arbete pågår med bygge av en ny kyrka tillsammans med våra vänner i Missionskyrkan och Baptistkyrkan.

Alla händelser resulterar i information som måste spridas på ett sådant sätt att alla medlemmar kan ta del av den informationen.

I allt som händer är det också en massa möten med de andra kyrkornas anställda och företrädare med samtal om hur vi fungerar och hur de fungerar. Idag har vi inom kyrkan en anställd, Tomas Boström, som gör ett bra jobb men egentligen ej är anställd som informatör. Han har en viss % tjänst som redaktör för Sv Sändebudet.

Vi har en ideell webbmaster, jag själv, som jobbar 100 % på ett annat vanligt jobb och uppdaterar hemsidan då jag har tid, dvs det kan ta tid innan information kommer ut på hemsidan. (jag är mycket nöjd med mitt vanliga jobb och är ej intresserad att ha en tjänst som informatör!)

Vi har även en anställd, Gunilla Ikonmwoza, på 75 % som missionssekreterare och 25 % som koordinator på kansliet i Göteborg. Hon gör också ett bra jobb!

Men jag, och fler med mig, känner att det inte räcker till för den situation vi nu befinner oss i!

Jag har i flera år suttit med i Rådet för mission och internationellt bistånd (RMI) och i Rådet för information och media (RIM) båda dessa råd har kämpat hårt för att få till mer tjänst men har konsekvent fått avslag på detta av kyrkostyrelsen (KS) med hänvisning till att det inte finns pengar.

Men på senaste rådsdagarna på framnäs 2010 fick jag uppfattningen att det finns omkring 12 miljoner i kassan.

Jag anser att information måste få kosta och investerar man i att informera så vinner man så otroligt mycket!

Jag är osäker på sociala (och andra) avgifter men om vi anställer en informatör på 100% och ger denne 25 000 per månad så skulle det bli runt 1/2 miljon kr i kostnad per år.

Året som ligger framför oss kommer ha mycket möten, beslut och information med sig, sådant som vi måste ha personal till. Istället för som vanligt gå via råden och skicka frågan till KS som i tystnad avslår förfrågan väljer jag att lyfta frågan och skicka detta till årskonferensen för att ni, ska få en chans att uttala er i frågan och ta ett beslut om hur ni värderar information.

Därför föreslår jag årskonferensen besluta:

1. att anställa en informatör på 100 % för att säkerställa att vi kan informera om allt som händer via hemsida, trycksaker och tidningar. Informatören skulle även ha i uppdrag att jobba för att fler betalar kyrkoavgift via skatten. Informatören jobbar med RIM som främsta uppdragsgivare.
2. att göra missionssekreterare tjänsten till 100 % så att vi, genom henne, på bra sätt kan delta i alla missionsrelaterade processer som pågår och även informera våra medarbetare i missionsländerna där vi verkar samt att medverka hos fler församlingar med missionsinformation och på det sättet öka medvetandet i våra församlingar och öka insamlingarna.

Magnus Carrö
Norrköping

angående:

- missionssekreterartjänsten

Rådet för mission och internationellt bistånd har under en rad år väddat till kyrkans ledning om att få en missionssekreterartjänst på 100%. Kyrkoledningen har dock inte ansett sig ha möjligheter att bejaka denna begäran.

Med den 75- procentiga missionssekreterartjänst vi idag har finns inte resurser att på ett effektivt sätt genomföra vårt arbete. Detta gäller kontakter med våra församlingar, kontakter med myndigheter och samarbetspartners liksom kontakterna med våra partners i Indien, Mocambique, Liberia och Litauen. Det är av yttersta vikt att vi har resurser att motsvara de krav som med rätta ställs på RMI.

En stor arbetsinsats krävs just nu i det omfattande planeringsarbete som genomförs i samordningen av missionsinsatserna inom Svenska Baptist-samfundet, Svenska Missionskyrkan och Metodistkyrkan.

I det spännande och utmanande arbete som sammanslagningen av tre kyrkors missionsarbete kommer att innebära är det av yttersta vikt att Metodistkyrkan har personella resurser att delta i skapande av den nya organisationen samt att ta fram nödvändigt informations- och faktamaterial kring våra olika projekt. Detta gäller dels att få fram kunskapsmaterial till den nya missionsorganisationen och dels att öka informationen till våra olika församlingar för att motsvara det växande intresset för internationella frågor som växer fram i våra församlingar.

Styrelsen för RMI föreslår därför att:

Metodistkyrkans årskonferens beslutar att Metodistkyrkans missionssekreterartjänst med omedelbar verkan skall förändras från en befattning på 75% av tjänst till 100% av tjänst.

På uppdrag av styrelsen för Rådet för mission och internationellt bistånd

Louise Alm
Ordförande RMI

VÅGA TRO I RO

Om du är som jag så undrar du ibland om Jesus menade allvar med allt han sa och gjorde. Förvisso. Vi kan nog vara säkra på att han aldrig hävde ur sig något onyttigt eftersom han också sa ”att för varje onyttigt ord som människor talar, skall de stå till svars på domens dag.” Men ändå? Man behöver inte vara en Bultmann eller en Marcion eller någon annan klipp-och-klistra teolog för att undra. Menade Jesus verkligen allt han sa i Bibeln?

Till exempel det där om att vi inte ska oro oss. Om nu Jesus menade allvar med det så bryter vi allihop mot hans bud, för jag tror inte att det var ett förslag. Ändå sitter vi här och oroar oss för hur det ska bli med den nya kyrkan eller med den gamla kyrkan eller med vår församling eller med vår relation till en familjemedlem eller med vårt jobb som är varslat eller det ovanligt stora ozonhållet över Antarktis. Vi är så bra på att oro oss att anti-depressiva läkemedel är en mångmiljardindustri. Samtidigt är vi oerhört bra på att rationalisera och bortförklara vår oro. Finns det något hopp?

För min egen del tror jag att det som har kommit att definiera den moderna människan, det fria valet, ligger till grund för vår oro. Behöver vi verkligen 23 olika varianter av jordgudbbs-sylt att välja på? Dock är det det här med vår situation som kristna i världens mest sekulära land i allmänhet – och som metodister inför X-kyrkan i synnerhet. Jag vet att på ytan är många trosvisa och väldigt säkra på sin sak och överlag är det mest positiva tongångar jag hör. ”Det kommer att bli bra” är ett typiskt tänk inför vår framtid bortom Metodistkyrkan, även om där också finns mindre genomtänkta formuleringar om att allt som händer är Guds vilja oavsett vad som händer. Men under ytan, där alla väsentliga frågor lever, är det mindre säkert, mindre självklart. Är det någon som vet hur det kommer sig att så få i vårt land inte bryr sig om Gud? Är det någon som har en aning om varför en kyrka som mer eller mindre stryker samhället medhårs inte lockar fler? Är det någon som kan förklara

för sekulär-Svensson varför han ska bry sig om en blodig man på ett kors eller Moses vandring genom Röda Havet? Jag är, tyvärr måste jag erkänna, lite orolig inför vår situation som kristna och som kyrka i Sverige och jag tror inte jag är ensam.

Som så många andra har jag läst mycket om X-kyrkan. Jag har gått på informationsmöten, kommenterat, diskuterat, klagat, uppmuntrat processledaren Lasse Svensson, tröttnat lite. Risken är självklart att det blir för mycket och att man blir helt likgiltig, slutar bry sig och kör sitt egna race. Detta är precis vad GF-folket tydligt och klart har protesterat mot. GF-folket vill att man ska ta tillvara på detta unika tillfälle och våga framåt. Här finns en möjlighet att bota vår oro med en stor dos optimism och fräscht tänkande.

För många är det som varit en källa till oro och det nya något jättebra och inspirerande. För andra är det nya en pina och en ständig källa till oro. Ovissheten är stor att många undrar vad man egentligen ska rösta på i juni. För en del är alltså den här ”lösningen” själva problemet. Samtidigt pekar många på att problemen redan finns i vår nuvarande kyrka. Vi kommer inte undan själva kärnan till vår oro varken i vår historia eller vår framtid och tillsammans med Jesu förmanande ord om att ”Känn ingen oro, tro på Gud och tro på mig” blir det lätt en nedåtgående spiral som stjälar all vår energi och glädje. Hur kan vi slippa oron när framtiden är så osäker eller vår historiska utveckling så deprimerande?

För någon vecka sedan var min fru och jag på bio. Vi lämnade biosalongen med känslan av att ha upplevt verkligheten istället för Hollywood. Hur ofta händer det? När jag nu blickar framåt är det en speciell sak från den här filmen som har fastnat och hjälper mig att inte känna oro inför att vara kristen i Sverige eller i det eventuella bildandet av en ny (och förbättrad?) kyrka.

Det jag lärde mig från filmen är vad som på engelska heter ”steadfastness”. Ordet har ingen bra översättning till svenska men ett exempel

från Bibeln är Jesus sida av relationen med Petrus. Ett exempel är också från Stjärnornas krig när Luke Skywalker flyger i rännan på Dödsstjärnan och måste hålla ut/stadigt (vara ”steadfast”) mot fiender och fara för att lyckas komma ända fram, avfyra sina raketer och rädda dagen.

Steadfast handlar inte om att hålla fast vid det gamla. Steadfast handlar om en inre övertygelse som inte går att rubba oavsett omständigheter. För vår del borde det handla om att – oavsett samfund, oavsett samhällets avkristning, oavsett vår församling, oavsett Christer Sturmarks blablaba – måste vi leva med en djup förståelse av hur Jesus kunde säga att vi inte ska oro oss. Jesus vet hur det kommer att gå. Han har varit där dit vi är på väg. Således vet han också hur det kommer att bli. Hans lösning på vår oro är alltså att tro att han vet resan, destinationen och resultatet för alla som tror och den är god. Det är så enkelt att det är svårt.

Jag förstår om några av er tänker lite annorlunda eller har invändningar mot mitt sätt att tänka, men jag tror att du och jag skulle må väldigt bra av att släppa statistikpaniken och avkristningspaniken och nykyrkapaniken och försäkra oss om att vi tillsammans lever ett liv som gör Jesus glad och ger honom ära ... för att sedan leva ”steadfast”. Stadigt. Nyckeln till ro istället för oro ligger i vår tro.

*Lugn och fin / Steadfast / Jesaja 54:10
Andreas Kjernald*

Emmausträff Annadag Påsk

På annandag påsk möter vi lärjungarna som var på väg till Emmaus. Det är också den dag som Emmausvandringar i Sverige valt att ha som en traditionell dag att mötas för gemenskap och årsmöte. I år hålls samlingen på Framnäs. Själva årsmötet börjar kl 11.

Det går bra att komma med och dela gemenskapen och kanske lära känna Emmausrörelsen lite mer. Ta gärna kontakt med Häkan Englund om du vill veta mer om Emmaus.

BENGT HELLGREN

till minne

Den 10 februari 2011 har en av våra pastorer, Bengt Hellgren, efter hela livet i Guds tjänst kallats hem till vilan och Guds glädje i tacksamhet.

Bengt föddes i vinterns mörka tid som blev en ljus och glädjefylld Luciadag den 13 dec 1930.

Han växte upp i ett kristet hem i Ankarsrum de första tolv åren. Sedan flyttade Bengt med sina föräldrar till Fagersta. Bengt fick lära sig av sina föräldrar redan i sina unga år att aldrig försumma gudstjänster. I denna kristna uppfostran lades grunden för hans trohet i Guds tjänst.

Redan som ung fick han kämpa med sin kallelse och det fick honom att säga: ”Jag låg på mina knän och brottades med min Guds kallelse.” Efter pastorsutbildningen på Överås gick Bengt alltid dit kyrkan sände honom och det blev många olika platser, stora och små. Han tjänade troget sin Herre Jesus Kristus.

Bengt satsade alltid stort på ungdomsarbete. Framnäs blev för honom en kär uppgift, där lade han sin själ och hjärta för kyrkans arbete under många år. In i det sista, så länge krafterna räckte till, var han alltid beredd till att tjäna Jesus Kristus.

Begravningsgudstjänsten ägde rum den 22 februari i Metodistkyrkan i Örebro. Kyrkan, som var fullsatt, ville hedra Bengts ljusa minne. Essen Ledstam var organist och barnbarnen Stefan och Mattias Hellgren sjöng och spelade. Gun Ekberg sjöng solo. Pastor Rajan Ganda Mall var officiant.

Begravningstal var över verser ifrån Psaltaren 116: 15–16.

”De trognas liv är dyrbart i Herrens ögon. Herre, jag är din tjänare, bara din tjänare, din tjänarinns son, du har lossat mina bojar.”

Efter begravningsgudstjänsten hölls, i tacksamhet, en minnestund i Örebro metodistkyrkas samlingsrum.

Nu ber vi om Guds tröst och kraft över hustrun Majken och över barn och barnbarn. Bengt är nu borta men hemma hos Gud och Jesus är alltid kvar vid deras sida. Vi lyser frid över Bengt Hellgrens ljusa minne.

Rajan Ganda Mall.

ny medlem **KUMLA**
Anita Karlsson

INSPIRATIONS DAGAR 17 - 19 JUNI PÅ FRAMNÄS

TRO I FUNKTION

Den kristna tron är mer än att ha de rätta tankarna om Gud. Tron får sitt uttryck i våra liv. Det är där den kommer i funktion.

Under våra inspirationsdagar kommer Per-Axel Sverker att undervisa om hur församlingsgemenskapen blir vardagsnära och Carl-Erik Sahlberg om hur viktigt det är med ett diakonalt förhållningssätt för att göra evangeliet trovärdigt.

Sången och musiken har också visat sig vara ett sätt att nå människor som står utanför den kristna gemenskapen. Detta kommer Tomas Boström att ta upp på ett seminarium.

Anna BomanHald & Björn Hald, Framnäs nya föreståndarpar, kommer att medverka med bland annat sång och musik.

Kostnad för helgen inkl. helpension: 750:-

För anmälan och mer information – Kontakta Framnäs!

Min älskade Make
Vår Pappa, Morfar
och Farfar

Bengt Hellgren
* 13 december 1930
+ 10 februari 2011

har efter ”hela livet i Guds tjänst”
kallats hem till vilan
och Guds glädje i tacksamhet

MAJKEN
Ann-Helen och Göran
Lars och Annalena
Mikael och Marie
Mats och Katia
Barnbarn
Barnbarnsbarn

*Nåd över allt förnuft
nåd över alla gränser
allting den överglänser
nåden som Herren ger.*
Nils F Nygren

Begravningsgudstjänsten
har ägt rum.

Till Bengts minne sänd gärna en
gåva till Åtorps metodistförsam-
ling bg 5469-1175.

Långfredagen 2011 OFFERDAG FÖR PENSIONS KASSAN

Välkommen att vara med i insamlingen till pensionerade pastorer och pastorsänkor. Vi förutsätter att alla församlingar deltar i insamlingen denna dag eller annan lämplig dag.

Pensionskassan är mycket beroende av alla bidrag för att kunna fullfölja sina åliggande.

Tack till Dig som ger Din gåva i gudstjänsten eller sänder den direkt till Metodistkyrkans Pensionskassa Plusgiro 447 73 - 0

För Pensionskassan Evert Ericsson,
ordförande

**STILLA DAGAR
EFTERTÄNKSAM HELG
OCH GLAD PÅSK
ÖNSKAR SÄNDEBUDDET DIG!**

Rätt kurs – en resurs!

Sändaren.

- nu som veckotidning!

Följ slutspurten mot gemensam framtid
i nyheter, reportage och debatt.

Prova Sändaren i 12 veckor för endast 99 kronor!

Ja, tack! Jag vill följa slutspurten och provar Sändaren i
12 veckor för endast 99 kr och sparar 131 kr. (Ord.pris 230 kr)

Namn

Adress

Postadress

Telefonnr

e-post

Erbjudandet gäller endast nya prenumeranter inom Sverige t.o.m. den 30 juni 2011. Sändaren tillhör Berling Press som behandlar all kundinformation med datastöd enligt PUL, Personuppgiftslagen.

Sändaren.
betalar
portot

Sändaren.

Svarspost
Kundnummer
20519085
110 22 Stockholm

Posttidning B
Sv Sändebudet
Danska vägen 20
412 66 Göteborg

För att du kom till oss som gryningsglöden
och bröt Guds tystnad och vår väg mot döden
För att du fyllde världen med din kärlek
och låste upp till himlen stor och härlig
För att du bar all makt i dina händer
och ändå sökte dig till våra gränder
För att du fick det stelbenta att skaka
och gav den minste storheten tillbaka

*... så kan vi våga möta nya dagar
så kan vi känna hoppet fast vi klagar
så kan vår viskning höras genom skriket
så kan vi känna doften av Guds rike*

... Du är med oss

För att du gjorde rent hus i Guds tempel
och tvättade bort skuldens skam och stämpel
För att du log när barnasången hördes
och pratade om Gud så präster stordes
Fastän du sveks så bittert där i lunden
så var du ändå fri, fast kroppen bunden
För att du tömde kalken, tog mot slagen
och bar ditt kors för oss den långfredagen

*... så kan vi våga möta nya dagar
så kan vi känna hoppet fast vi klagar
så kan vår viskning höras genom skriket
så kan vi känna doften av Guds rike*

... Du är med oss

För att en påskdag såg när graven sprängdes
när döden udd blev bruten och den slängdes
Kan inte ordet längre stå och tiga
kan dansen i oss leva, sången stiga
För att en Andes eld får allt att brinna
gör hjärtan hela, avstånden försvinna
När ålderns höst bär löften inför våren
och barnskapet läker alla såren

*... så kan vi våga möta nya dagar
så kan vi känna hoppet fast vi klagar
så kan vår viskning höras genom skriket
så kan vi känna doften av Guds rike*

... Du är med oss